

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 5)

***/ Chuyện đời nay:**

Thư gửi Uyên Thao.

Cali, 25/1/2004

Anh Uyên Thao thân,

Cám ơn anh đã gửi báo, và nhất là gửi tiền lì xì. BG đâu chờ đợi điều này nên sẽ để dành số tiền 40 đồng ấy để mùa hè về Việt Nam bao anh em văn nghệ uống café.

Tờ báo rất đẹp. Có điều, không hiểu anh có ý gì khi đăng thơ TNH và đăng cả bài BG, lại toàn dùng những trang quảng cáo của vùng San Jose vậy?

Ở đây, từ 8 năm qua, ai cũng biết BG bị TNH "đá đít", làm như thế hóa ra là một sự buồn cười cho BG chẳng?

Cũng may, anh không đăng bài của bà vợ nhà-văn-đồng-đánh của ông ấy. Nếu có, chắc là VĨNH VIỄN, BG không gửi bất cứ chữ nào cho anh nữa. May!

Năm mới mà BG bị giáng liền lên đầu những cú tang thương dữ dội, chuyện nhà cửa và tiền bạc. Hai vai quá nặng, chỉ luôn luôn nghĩ đến sự tự tử để rũ bỏ tất cả cuộc đời này anh ạ. Thôi!

Thân, TTBG

□

***/ Nhận thư Uyên Thao.**

VA, 25/1/2004

BGiấy thân,

Có nhiều điều cần phải xác định...

Trước tiên, chuyện tiền nhuận bút chắc chắn không ai chờ đợi, nhưng tôi muốn tạo một cái nếp cho những người làm báo ở chung quanh là phải tôn trọng công sức của người viết. Dù công sức đó không thể đánh giá bằng tiền, nhưng không thể coi như không có, thậm chí còn nghĩ rằng in bài là may mắn cho người viết.

Vì vậy, khi lo làm một cái gì về chữ nghĩa, tôi đều nói với người bỏ vốn là phải coi trọng công sức của mọi người, ít nhất cũng phải có một chút quà mọn để chứng tỏ thái độ đó. Cho nên, người lo tờ báo đã gửi tôi một khoản tiền để

trả nhuận bút anh em. Khi nhận khoản tiền đó, tôi không thể giữ cho mình mà bắt buộc phải chia đều cho các người viết.

Tôi biết chắc mọi người đều có thể bật cười khi nhận tiền, nhưng tôi vẫn phải làm và hy vọng mọi người không nghĩ tôi đã quá tầm thường tới mức tôi mời người viết vì muốn có nhuận bút. **Nhất là với BG thì chuyện đó hẳn không thể xảy ra.**

Chuyện thứ hai là chuyện BG và TNH. Tôi đề nghị BG không nên có những ý nghĩ như BG đang có. Mọi chuyện tan vỡ ở cuộc đời này đều bình thường vì luật đời là “hợp tan, tan hợp”. Hãy xem mọi thứ như một làn gió thoảng. Một thời gian nào đó, TNH có thể là một nhân vật hết sức quan trọng với BG, **nhưng lúc này thì chỉ là dấu vết đã mờ nhạt của một thời, hoặc có thể là một dấu vết đã hoàn toàn tan biến rồi.**

Cái ý nghĩ như BG viết trong thư, tôi nghĩ là **“không thể thích hợp với một người như BG”**, vì đó chỉ là chứng tích của một sự thiếu tự tin tới mức không thắng nổi những cơn tự ái vô căn cứ của một người bình thường thôi.

Dường như tôi cũng nhìn thấy điều đó ở TNH khi TNH tránh né tôi sau khi thấy tờ báo có bài BG. Nhưng tôi không ngạc nhiên với TNH vì dù BG có đánh giá TNH cao cỡ nào thì tôi cũng đã có cái nhìn chắc chắn về anh bạn trẻ này, và hoàn toàn thoải mái, ngay cả khi thấy rằng anh ấy có vẻ bất bình.

Tôi chỉ biết một điều là tôi luôn luôn tôn trọng mọi người và tất nhiên cũng luôn trung thành với thái độ mà mình đã có đối với từng người.

Chính cái thái độ đó mà tôi viết cho BG những dòng này, trong khi với TNH thì tôi lại im lặng.

Tôi chỉ muốn nói với BG thế này:

“BG là người của những mối bận tâm khác hơn là loại chuyện vụn vặt ấy. Hãy trả cát bụi lại cho bờ đường.”

Chuyện khác là tôi không biết chắc BG đang ở San Jose hay ở Việt Nam vào những ngày qua nên không thể viết thư cho BG. Gửi báo đến BG cũng nghĩ là cầu may thôi. Vậy những chuyện mà BG đang phải bận tâm, đặc biệt về cô em, đã diễn ra thế nào? Hiện nay tình trạng thật ra sao?

Cuối cùng, **tôi sẽ hết sức buồn** nếu BG không rũ hết cảm giác khó chịu do sự có mặt của TNH trong cùng tờ báo với BG. Ý nghĩ của tôi về chuyện này là nó chẳng có ý nghĩa gì vì thực tế đây là một điều hết sức bình thường. Tại sao lại gán cho cái thực tế bình thường ý nghĩa của một đơn danh dành cho mình?

Ráng bỏ qua nghe?

Ngoài hết, tháng 3/2004 tôi sẽ có mặt tại San Jose theo sắp xếp của Thanh Thương Hoàng. Vậy đề nghị là BG hãy thu xếp thời giờ để mình có thể có thêm một dịp ngồi uống café với nhau và tất nhiên vẫn là BG trả tiền.

Thân, Uyên Thao.

□

***/ Thư gửi Uyên Thao.**

Cali, 26/1/2004

Anh Uyên Thao thân,

Cũng xin lần lượt trả lời anh từng điểm mà lần đầu tiên mới thấy bạn mình viết dài như vậy:

1/ BG nói thế về chuyện TNH chứ chính BG cũng đang sắp hoàn tất một tuyển tập văn chương, thi ca, nhiếp ảnh, tựa đề: Con Tằm Đến Thác Vẫn Còn Vương Tơ, trong ấy gồm các tác giả Văn Quang, Thế Phong, Trần Nghi Hoàng, Âu Cơ, Vũ Liên Hoa, Phan Diên, MPK, TTBG và... Uyên Thao (!) Vậy chắc chắn là anh phải gửi một hay hai bài cho BG nghe? (Nếu anh có sức khỏe và hứng thú kìa!)

Sở dĩ có tên TNH trong tuyển tập này là bởi vì BG đang sở hữu một số bài thơ TNH làm tặng theo từng mùa sinh nhật BG trong 7 năm chung sống. Nay, thấy nó quá hay, BG không có quyền giữ riêng cho mình mà phải phổ biến ra cho tất cả mọi người. Đã hỏi ý kiến TNH về việc này thì TNH đáp: “Đó là của BG, BG muốn làm gì thì làm.” Ngoài ra TNH không có bản thứ hai trong tay.

Như vậy, BG là người rất “lân tài” chứ đâu phải tệ?

Tuy nhiên, MỘT CÁCH CHẮC CHẮN NHƯ ĐINH ĐÓNG CỘT, BG sẽ không bao giờ muốn để tên mình đứng chung trong cùng tờ báo có tên bà văn sĩ họ Hoàng kia. Vậy, cho anh biết để tránh né một điều không đáng tí nào cho tình bạn giữa anh và BG.

Anh cũng biết, BG chỉ viết cho tờ Văn Uyên và báo của anh. Nếu có làm số nào khác mà đăng bài bà kia thì xin anh vui lòng cho BG hay để BG né tránh, nhường đất (cũng như từng nhường TNH) cho bà ấy.

Điều này thì BG không đùa, mà là rất thật. Thế thôi.

2/ Chuyến đi VN hôm Noel 2003 phải bỏ, để đổi hướng đi Paris tìm cô em gái, và đã tìm thấy, qua tận Paris bắt về chiều hôm qua. Xong, lại vừa mới tối hôm qua đây, BG và cả nhà đã thật vất vả vì cô ấy, phải gọi cảnh sát nhờ đem vào bệnh viện, rồi ở nhà thương, cô từ chối không chịu chữa, quá nửa khuya, người ta phải gọi BG tới đem về.

Suốt mấy ngày không ăn không ngủ, thật khổ sở. Không biết đến bao giờ mới có thể yên cái đầu mà ngồi vào bàn tiếp tục làm chuyện văn chương?

3/ Tháng 3/2004, sẽ chờ anh qua San Jose uống café bằng số tiền 40 đồng nhuận bút anh Uyên Thao trả

4/ Đang chờ bài của anh.

TTBG.

□

***/ Nhận thư Uyên Thao.**

VA, 27/1/2004

BGiấy thân,

Cho đến giờ này thì chưa dám xác định có thể viết một bài nào mới cho BG hay không, tuy nhiên đã nảy ra một ý nghĩ bất chợt và làm tức khắc là ghi lại cho BG bốn câu thơ (việc hết sức bất thường với tôi) viết từ cách đây 15 năm, năm 1989, khi nhìn về tương lai của mình:

*Thây vùi đáy mộ chưa nguôi hận,
Sôi réo ngàn năm tiếng lửa hờn,
Đêm đêm trở giấc trong lòng đất
Vẫn thấy lưng trời loé ánh gương.*

Xin gửi trước cho BG bốn câu thơ cuối cùng đó để BG coi xài được thì xài tạm nếu tôi không thể có bài mới. Ngoài ra cũng để BG có dịp thấy những ý nghĩ hết sức thật của tôi về cuộc sống và về chính mình.

*Bạn bè thường nói tôi luôn cười và lạc quan, nhưng **tôi không thể thoát khỏi những ý nghĩ hết sức bi quan về cuộc đời và những nỗ lực thể hiện mộng ước của mình.***

Xin nói thêm là tôi chưa hề biết cái bà văn sĩ họ Hoàng mà BG nhắc đến là ai và vì thế chắc cũng không khó lắm trong việc thuận theo ý của BG.

Thôi, hẹn gặp tại San Jose để được uống cà-phê chùa (có dấu huyền!)

Chúc BG mau thoát khỏi mọi sự vương bận.

Thân, Uyên Thao.

[]

(Note: Những chữ in đậm là tự TTBG tô lên).

[]

(Trần Thị Bông Giấy)
(Bài viết xong tại San Jose, May 7/2017 11:57 PM.)

[]